

POSTANOWIENIE

Dnia 26 września 2011 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu Wydział III Karny w składzie:

Przewodniczący: **SSO Ewa Kałucka**

Protokolant: Joanna Kulpińska

bez udziału prokuratora

z wniosku skazanego

w przedmiocie wydania wyroku łącznego

po rozpoznaniu na posiedzeniu w sprawie D. W.

skazanego prawomocnym:

I. nakazem karnym Sądu Rejonowego w Bielsku – Białej z dnia 29 marca 1999 r., sygn. akt III K 220/99, za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. popełnione w dniu 28 października 1998 r. na karę grzywny w liczbie 50 stawek dziennych przy przyjęciu, że jedna stawka dzienna wynosi 10 zł.

II. wyrokiem Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 28 lipca 2000 r., sygn. akt III K 326/99, za przestępstwa z:

1. art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. popełnione w okresie od czerwca do

01 lipca 1999 r. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności,

2. art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. popełnione w okresie od czerwca do

17 lipca 1999 r. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności,

3. art. 280 § 2 k.k. i art. 158 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełnione w dniu

11 lipca 1999 r. na karę 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności,

łącznie ww. kary pozbawienia wolności i wymierzając mu karę łączną 5 lat pozbawienia wolności z zaliczeniem na jej poczet okresu zatrzymania i tymczasowego aresztowania od dnia 21 lipca 1999 r. do dnia 28 lipca 2000 r.

III. wyrokiem Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 20 grudnia 2005 r., sygn. akt III K 293/04, za przestępstwa z:

1. art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 148 § 2 pkt 2 k.k. i art. 280 § 2 k.k. w zw. z art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione w dniu 14 maja 2004 r. na karę 12 lat pozbawienia wolności,

2. art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 148 § 2 pkt 2 k.k. i art. 280 § 2 k.k. w zw. z art. 156 § 1 pkt 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione w dniu 14 maja 2004 r. na karę 13 lat pozbawienia wolności,

3. art. 274 k.k. popełnione w dniu 14 maja 2004 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności,

łącznie ww. kary pozbawienia wolności i wymierzając mu karę łączną 13 lat pozbawienia wolności z zaliczeniem na jej poczet okresu zatrzymania i tymczasowego aresztowania od dnia 21 maja 2004 r. do dnia 20 grudnia 2005 r.

postanawia

- I. na podstawie art. 572 k.p.k. umorzyć postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego;
- II. zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adw. Michała Miłonia kwotę 147,60 złotych (sto czterdzieści siedem złotych sześćdziesiąt groszy) brutto tytułem zwrotu kosztów nie opłaconej obrony udzielonej skazanemu z urzędu;
- III. kosztami postępowania w przedmiocie wydania wyroku łącznego obciążyć Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Skazany D. W. złożył w dniu 19 sierpnia 2011 r. (data wpływu) wnioszek o wydanie wyroku łącznego obejmującego wyroki: Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 28 lipca 2000 r. (sygn. akt III K 326/99) i Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 20 grudnia 2005 r. (sygn. akt III K 293/04). Z dołączonej do akt sprawy karty karnej wynika, że D. W. został skazany także nakazem karnym Sądu Rejonowego w Bielsku – Białej z dnia 29 marca 1999 r. (sygn. akt III K 220/99).

Wyrok łączny wydaje się wobec osoby prawomocnie skazanej wyrokami różnych sądów, co do której zachodzą przesłanki do orzeczenia kary łącznej (art. 569 k.p.k.). Przesłanki te ustawodawca określił w art. 85 k.k. Zgodnie z treścią wymienionego przepisu warunkami, które muszą być spełnione, aby mogło dojść do orzeczenia kary łącznej są: popełnienie przez sprawcę dwóch lub więcej przestępstw zanim zapadł pierwszy, chociażby nieprawomocny wyrok, co do któregośkolwiek z tych przestępstw oraz wymierzenie za nie kar tego samego rodzaju albo innych podlegających łączeniu.

Mając na uwadze powyższe stwierdzić należy, iż wydanie wyroku łącznego dopuszczalne jest jedynie w sytuacji, gdy sprawca przed datą wydania pierwszego wyroku skazującego popełnił również inne przestępstwa, za które nie został z różnych przyczyn skazany jednym, lecz wieloma, wyrokami i za które wymierzono mu kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu.

Wymienione powyżej przesłanki z art. 85 k.k. nie zostały spełnione w niniejszej sprawie. Pierwszym chronologicznie jest nakaz karny Sądu Rejonowego w Bielsku – Białej z dnia 29 marca 1999 r. (sygn. akt III K 220/99). Kolejnych przestępstw objętych wyrokiem Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 28 lipca 2000 r., sygn. akt III K 326/99 oraz wyrokiem Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 20 grudnia 2005 r., sygn. akt III K 293/04, skazany dopuścił się odpowiednio w okresie od czerwca do 17 lipca 1999 r. oraz w dniu 14 maja 2004 r., a zatem po dacie, w której zapadło pierwsze chronologicznie orzeczenie (tj. po dniu 29 marca 1999 r.). Nadto wskazać trzeba, iż nakazem karnym wydanym w sprawie III K 220/99 (pierwszym chronologicznie) orzeczona została kara grzywny, która (poza wypadkiem wskazanym w art. 88 k.k. odnoszącym się do kary 25 lat lub dożywotniego pozbawienia wolności) nie podlega łączeniu z karą pozbawienia wolności wymierzoną skazanemu dwoma pozostałymi wyrokami (w sprawach III K 326/99 oraz III K 293/04). Nie są to bowiem kary jednorodne (tego samego rodzaju) ani też ustawa, co do zasady, nie przewiduje możliwości ich połączenia. Brak zatem spełnienia obu przesłanek z art. 85 k.k. niezbędnych do wydania wyroku łącznego.

Kolejny chronologicznie wyrok w niniejszej sprawie zapadł w dniu 28 lipca 2000 r. orzeczony przez Sąd Okręgowy we Wrocławiu (sygn. akt III K 326/99). Po wydaniu tego wyroku skazany D. W. - w dniu 14 maja 2004 r. - popełnił kolejne przestępstwo, za które został skazany wyrokiem Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 20 grudnia 2005 r. w sprawie III K 293/04. Tym samym nie zachodzi przesłanka z art. 85 k.k. pozwalająca na wydanie wyroku łącznego. Wyrok łączny mógłby zostać wydany jedynie w sytuacji, w której oba przestępstwa skazany popełniłby przed datą 28 lipca 2000 r., a więc przed datą wydania wyroku przez Sąd Okręgowy we Wrocławiu w sprawie III K 326/99.

Mając na uwadze powyższe należało – zgodnie z dyrektywą art. 572 k.p.k. – umorzyć postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego wobec skazanego D. W..

Rozstrzygnięcie o kosztach zawarte w pkt II postanowienia znajduje uzasadnienie w § 14 ust. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2002 r., Nr 163, poz. 1348 ze zm.).